

Ephantidis locus restitutus.

Aspasius in Aristot. Eth. Nic. 4. 2, f. 53 b: ἀλλὰ καὶ Ἐφραντίδης παλαιότατος τῶν ἀρχαίων ποιητῆς φησι· Μεγαρικῆς κωμωδίας ασμαδιεμιαί. αἰσχύνομαι τὸ δράμα Μεγαρικὸν ποιεῖν (= Meineke F. C. G. 2 p. 12; Kock 1 p. 9).

Ex ασμαδιεμιαί editor Aldinus ἄσμα (ἄσμα) δῖεμιαί effecit: alii alia neque, si quid video, feliciora remedia invenerunt et in miras admodum formas orationem comici refictam exhibent. Velut Bergkii (Rel. Com. Att. p. 359), in duas scilicet partes fragmento divulso, priorem ita restituit: Μεγαρικῆς κωμωδίας | ἄσμ' οὐκ ἂν ἄδοιμ(ι). Burgesius ad Aesch. Eum. 710: Α. ἐκ Μεγαρικῆς κωμωδίας ἄσμ' ἄδ' ἐ μοι. | Β. αἰσχύνομαί τι δράμα Μεγαρικὸν ποιεῖν. Meinekii ad Philem. p. 382: Μεγαρικῆς κωμωδίας | ἄσμ' οὐ δῖεμ'. ἠσχυνόμην | τὸ δράμα Μεγαρικὸν ποιεῖν quae quidem coniectura adeo ipsi arrisit ut etiam in Fragmentis Comicorum ἄσμ' οὐ δῖεμυ verissima se putare diceret: mox autem in editione minore Hermannum secutus aliam loci scripturam commendavit: Μεγαρικῆς κωμωδίας | ἄσμ' ἠδον, εἰ μὴ ἠσχυνόμην | τὸ δράμα Μεγαρικὸν ποιεῖν. Kockius denique, nuperrimus Fragmentorum editor, novam viam temptavit, metro tamen servato quod Meinekiana ratio pessum dederat: καὶ (vel ταῖς) Μεγαρικαῖς κωμωδίαισιν ἄχθομαι, | αἰσχύνομαί τε δράμα Μεγαρικὸν ποιεῖν.

Melioribus Aspasii codicibus ad locum emendandum opus esse Gaisfordius (ad Hephaest. 15. 24) credidit — iniuria, opinor: nam si in κωμωδίᾶς Ἀσμαδιεμιαί dittographiam mecum agnoveris, elucebit vel ex Aldina haec tanquam pristina ac sincera fragmenti scriptio:

⟨καὶ⟩ Μεγαρικῆς κωμωδίας μεθῖεμαι·
αἰσχύνομαι τὸ δράμα Μεγαρικὸν ποιεῖν.